

104.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW**

z dnia 13 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych.

Na podstawie art. 8 ust. 1, art. 11 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Zakładanie i używanie prywatnych urządzeń telefonicznych i telegraficznych dozwolone jest w przypadkach, przewidzianych w art. 11 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481).

Na założenie i używanie prywatnego urządzenia telefonicznego lub telegraficznego należy uzyskać zezwolenie.

§ 2. (1) Ubiegający się o zezwolenie powinien złożyć właściwej dykcji okręgu poczt i telegrafów zgłoszenie.

(2) Do zgłoszenia należy dołączyć plan projektowanego urządzenia telefonicznego lub telegraficznego z oznaczeniem terenu (działki gruntowej, pola górniczego), schemat połączeń elektrycznych i opis działania urządzenia.

(3) Zabrania się prowadzenia robót instalacyjnych przed uzyskaniem zezwolenia.

(4) Sprzęt techniczny, stosowany przy zakładaniu urządzenia telefonicznego lub telegraficznego powinien odpowiadać warunkom, określonym przez Ministra Poczt i Telegrafów i dołączonym do zezwolenia.

(5) O uruchomieniu urządzenia telefonicznego lub telegraficznego należy powiadomić właściwą dykcję okręgu poczt i telegrafów oraz starostę.

§ 3. Urządzenie telefoniczne lub telegraficzne powinno być założone i używane w ten sposób, żeby nie wywoływało swoim działaniem zakłóceń natury elektrycznej w innych urządzeniach tele- i -radjo-

komunikacyjnych; wadliwe działanie urządzenia powinno być niezwłocznie usunięte.

§ 4. Urządzenie telefoniczne lub telegraficzne, założone lub używane na mocy zezwolenia, nie może być oddawane do użytku publiczności.

§ 5. (1) Posiadacz zezwolenia na założenie lub używanie urządzenia telefonicznego lub telegraficznego powinien przez czas trwania ważności zezwolenia uiszczać ustaloną od tych zezwoleń opłatę.

(2) Zaległe opłaty pobierane będą w trybie administracyjnym.

§ 6. (1) Posiadacz zezwolenia może w każdym czasie zrzec się zezwolenia.

Udzielone zezwolenie może być cofnięte w przypadkach, przewidzianych w ustawie o poczcie, telegrafii i telefonii.

(2) Zrzeczenie powinno być przesłane właściwej dyrekcji okręgu poczt i telegrafów, przy zwrocie zezwolenia.

(3) W razie zrzeczenia się zezwolenia lub w razie jego cofnięcia urządzenie telefoniczne lub telegraficzne powinno być niezwłocznie unieruchomione oraz zdemontowane w terminie do dnia 30.

§ 7. Przelew zezwolenia jest wzbroniony.

§ 8. Jeżeli prywatne urządzenie telefoniczne lub telegraficzne zostanie przyłączone do sieci telefonicznej lub telegraficznej użytku publicznego, zezwolenie gaśnie.

§ 9. (1) Jeżeli prywatne urządzenie telefoniczne lub telegraficzne przejdzie łącznie z nieruchomością na nowonabywcę, wówczas wpis przeniesienia własności nieruchomości do ksiąg hipotecznych lub górniczych powoduje przejście zezwolenia na nowonabywcę.

(2) Nowonabywca nieruchomości lub własności górniczej obowiązany jest o przejściu praw zawiadomić właściwą dyrekcję okręgu poczt i telegrafów.

§ 10. Urządzenie prywatne telefoniczne lub telegraficzne nie może być łączone z urządzeniem telefonicznym lub telegraficznym, założonym lub używanym na mocy innego zezwolenia.

§ 11. Urządzenie prywatne telefoniczne lub telegraficzne podlega kontroli organów właściwej dyrekcji okręgu poczt i telegrafów, przyczem posiadacz zezwolenia powinien umożliwić organom kontrolnym dostęp do urządzeń.

§ 12. Jeżeli linja telefoniczna lub telegraficzna ma być założona w pobliżu lotniska, posiadacz zezwolenia może przystąpić do jej budowy dopiero po uzgodnieniu planów robót z władzami żeglugi powietrznej.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Poczt i Telegrafów: *E. Kaliński*